

ki se amfiteatralno vzdigajo. Po krasnih stopnicah se gre s preddvora na predvor. Na prvem preddvoru stojite dve orjaški podobi s kijem v roki in pred vrati samega templja stojita dva ogromna leva jako dobro narejena. V ozadju templja stoji podoba molikova, visoka in debela. Tempelj je od znotraj rudeč. Poleg templja stoji obširen samostan s prelepimi vrtovi. Knjižnica je prepolnjena z raznimi knjigami. Vsakega leta se napoti s tega mesta družba božjepotnikov pod načelnštvom odbranih boncev k nekemu slovečemu templju, da ondi zadoste za grehe svoje. Hodijo peš, da-si je pot dolg in težaven, vodi namreč po goratih in suhih krajih. Božjepotniki se zelo postijo, vsak dan povžijejo samo po dva perišča pržene riže. Kadar doidejo k cilju, postavijo vsakega božjepotnika na vagalico nad groznim prepadom, kjer mora očitno spoznati grehe svoje. Ako bonci sprevidijo, da grešnik noče vsega povedati, uzamejo uteže z vagalice in nesrečnik telebi v prepad.

(Dalje prihodnjič.)

„Narodni dom“ v Ljubljani.

Odbor krajcarske družbe „Narodnega doma“ v Ljubljani pričel je razpošiljati te dni to-le pismo na rodoljube po deželi.

P. n.

Ideja zgradbe „Narodnega doma“, skupnega shajališča slovenskemu društvenemu življu v sredini Slovenije, v beli Ljubljani, se vkljub vsestranskemu in vstrajnemu prizadevanju v to poklicanih mož ne more povspeti do tolike stopinje, da bi nam bilo po sedanjem potu prav v kratkem misliti na njeno izvršitev.

Kako bi bilo mogoče, da jej pomoremo do vrhunca?

Splošnosti jej manjka. Doslej so se zanjo zanimali in se še zanimajo le ožji krogi, ki utegnejo biti v prvi vrsti interesirani pri celem podjetji. Ljubljana sama žrtvovala je tri četrtnine doslej nabrane svote in Kranjska z malimi izjemami skoro vso svoto. Zelo neznatni so oni prispevki, ki so nam došli od drugod. Sploh se je le kakih 1000 ljudij udeležilo pri doslej nabranih svotah.

Odkod je dobila „Družba sv. Mohorja“ tako trdno podlago? Le vsled tega, ker je prodrila v vse kroge, omikane in neomikane, bogate in nebogate, visoke in priproste. Svoto, ki jo redno vsako leto plačuje, vtrpi lahko vsak brez velicij žrtev. Zakaj bi se tudi zgradba „Narodnega doma“, ki je istotako za vse Slovenstvo velike in važne pomembe, ne udeležil denarno vsak Slovenec. Tu ni treba celega goldinarja na leto. Ako žrtvuje posameznik vsako leto po 1 krajcar, pripomore s tem „Narodnemu domu“ samo na Kranjskem do petih tisočakov, reci 5000 gld. na leto. Ako bi pa postala ideja vseslovenska, dobil bi „Narodni dom“ na ta način

letnih 13000 gld. — ogromna svota in vendar za vsacega posebej še manj kakor neznatna.

Naj bi tedaj zavedni in po zavednem vzbujan tudi doslej nezavedni slovenski svet posvetil temu blagemu namenu jeden primeren dan v letu. Za letos bi bil najprimernejši dan, 30. junij, to je dan otvoritve Vodnikovega spomenika v Ljubljani. Vsak razumnik ve dostojno ceniti zasluge Vodnikove, ki je bil Slovenstvu zares vodnik. Njegovo ime je znao vsej Sloveniji po vseh slovenskih pokrajinah je dovolj njegovega spomina, njega „pesmi pojo“. Spomin na slavne in zaslužne može, bodi nam vselej bodrilo k posnemi, k vstrajnemu delu, k doslednemu napredku. Občepripoznane težnje, ki si jih snujemo, vzdržujmo, da jih dovedemo do zaželenega konca, ki naj bi bil in ki tudi mora biti občekoristen in blagodejen.

Da se pa naša misel uspešno izvrši, da se sploh izvršiti more, treba nam povsod zanesljivih, navdušenih, za stvar zavzetih poverjenikov. Ves načrt si mislimo razdeljen po farah, oziroma občinah. V vsakej fari naj bi prevzel nabiranje, vzbujanje, sploh agitacijo, jeden glaven poverjenik, kateremu bi pri delu lahko pomagali podpoverjeniki, kojih si sam po svoji volji in skušnji izbere poljubno število. Plačal seveda ne bo vsakdo tega krajcarja, mesto njega se bo lahko našel drug, ki bo z veseljem pripravljen odkupiti ga.

Poznamo Vas kot zavednega, vseskoz skušenega in navdušenega narodnjaka in preverjeni smo že naprej, da z veseljem vstrežete našej prošnji, ki meri na to, da prevzamete poverjeništvo v svoji fari ter nam pripomorete do dotične svote, ki bi nam jo poslali potom priloženega poštnega cheka, najpозneje do 20. junija t. l. Ako bi sami ne utegnili izvršiti poverjenega Vam častnega posla, izročite ga v našem imenu komu družemu, ki bi bil po Vašem prepričanju za to sposoben in bi delo tudi drage volje prevzel, kar nam blagovolite nemudoma naznaniti po dopisnici.

Preverjeni smo, da se našej prošnji z veseljem primerno odzovete ter se Vam v ta namen uže naprej prav toplo zahvaljujemo na uslugi.

V Ljubljani 7. maja 1889.

Odbor „Krajcarske družbe.“

Politične stvari.

Govor poslanca Kluna

v državnozborni seji dne 21. marca t. l.

(Dalje).

Kar se tiče apostolov, bili so pač židovskega rodu toda v trenutku, ko so se pridružili Kristusu in sprejeli njegov nauk, prenehali so biti židje, (klici na levici: